

Ion MELNICIUC

VASILE STATI – UN PĂTIMAȘ AL MINCIUNII

Așa-zisul **Dicționar moldovenesc-românesc**, ticluit de dialectologul-politicastru Vasile Stati, a stîrmit mare zarvă în mahala. Dar și dincolo de ea. O veste rea trece nestingherit orice frontieră. Chiar și una cu sîrmă ghimpată.

Niște „foi mînjite cu cerneală tipografică” sînt în stare să supere o lume. Adevărul e că obrăznicia politicastrului Stati întrece orice măsură. Opinia publică a reacționat cu promptitudine: o dezaprobare totală a ticălosului „dicționar”. Clocit în cuibărul unei politici antinaționale, pretinsul dicționar bilingv a fost infectat de cele mai usturătoare vocabule-săgeți: aberație, tîmpenie, nemernicie, obrăznicie, aiureală, prostie, fals, aventură, dobitocism, porcie, neghobie, stupizenie, scrînteală, monstruoșitate, culme a impertinenței și ticăloșiei, absurditate, bazaconie, lucrare draconică, amalgam propagandistic, sfidare a bunului-simț, opera unui ră-tăcit mintal, o lucrare năucitoare, scriitură de sorginte stalinistă, scriitură abominabilă, rodul unei minți bolnave, falsificare grosolană a realităților lingvistice, aberație provocatoare, prostie propagandistică etc.

Piatră să fii și nu ai putea rezista unui asemenea contraatac masiv al opiniei publice de la noi și de peste hotare. Lui V. Stati, însă, artileria grea a cuvintelor indecente nu-i provoacă, cel puțin, remușcări. Scopul scuză mijloacele, crede cel care a dat cinstea pe rușine.

Dacă-i gros de obraz...

Cînd i-am reproșat într-o emisiune la PRO TV că între minciuna lui

Stati și adevărul științific, susținut de acad. Eugen Coșeriu, considerat cel mai mare savant-lingvist din lume, supranumit „lingvistul secolului al XXI-lea”, eu subscriu la adevăr, Stati și-a ales drept scut minciuna. E. Coșeriu, zice dînsul, niciodată nu s-a referit la limba moldovenească.

Dacă Stati se face a nu cunoaște realitatea sau a uita alocuțiunea acad. E. Coșeriu rostită la Președinția R. Moldova cu ocazia înmînării Ordinului Republicii de către ex-președintele Petru Lucinschi, în 1997, îi amintesc doar un pasaj semnificativ din alocuțiunea Domniei sale: „A promova sub orice formă o limbă moldovenească deosebită de limba română este, din punct de vedere strict lingvistic, ori o greșeală naivă, ori o fraudă științifică; din punct de vedere istoric și practic e o absurditate și o utopie; și din punct de vedere politic, e o anulare a identității etnice și culturale a unui popor și, deci, un act de genocid etnico-cultural”.

Așadar, iată cum stau lucrurile, tovarășele Stati.

Am impresia că reputatul nostru om de știință E. Coșeriu i-a adresat aceste cuvinte dure anume lui Stati. Iar el, savantul-politicastru, se face a uita.

Propriu-zis „lăcătuirea” (în românește: alcătuirea) pretinsului dicționar bilingv al aceleiași limbi – române – este o crimă de stat. Cine a propus ca autorul să fie deferit justiției nu a greșit. Sau, în cel mai bun caz, să fie declarat *persona non grata*.

Dacă Stati caută să substituie limba de stat, care *de facto* e româna, printr-un amalgam de regionalisme, rusisme, ocazionalisme, forme populare ale variantelor literare, oare nu e o tentativă de subminare a statalității Republicii Moldova? Cine ar putea contesta azi faptul că în Parlament, la Președinție, la Guvern, în alte instituții de stat, în școli, universități se vorbește limba română (chiar dacă nu toți o numesc română)? Cine pune la îndoială acest adevăr

să încerce să transpună un pasaj din Constituția Republicii Moldova în limba „cu iz de ouă clocite” a lui Stati. Ar fi o demență, desigur. Tocmai din aceste considerente autorul tipăriturii politice cu titlu de dicționar se cuvine a fi sancționat penal – privațiune de libertate. Să fie de învățătură și altor instigatori.

Opiniile, ce-i drept, se bifurcă: unii zic să-l lăsăm în plata Domnului. L-am lăsa, dar nu ne lasă dînsul pe noi. De ce ne tot provoacă la interminabile discuții privind născocita limbă moldovenească? Nu cumva în spatele său stau niște aventurieri politici?

Alții ne cer să-l (com)batem științific.

Parcă n-a fost demonstrat științific adevărul că nu există așa-zisa limbă moldovenească? Or, cum să-i demonstrezi acestui Stati că varul e alb, dacă dînsul e dresat să spună că-i negru?

În această ordine de idei mi-am amintit de-o înțeleaptă vorbă românească: *Cu prostul să nu te pui în poară.*

Dar Stati nu-i prost. E doctor în filologie (dialectologie). De formație științifică e dialectolog. Cine, dacă nu un dialectolog, trebuie să știe că a opune un grai (cu atât mai mult niște regionalisme lexicale sau semantice) limbii literare e ca și cum ai fi certat cu logica. Nu poate să nu știe acest lucru dialectologul Stati. Dar el scupă în toate și își face mendrele politice...

Și mai e o spusă înțeleaptă: *Pe bolnav să nu te superi.*

Gurile rele spun că lucrătura („dicționarul”) lui Stati e un însemn al unei boli incurabile – PATIMA MINCIUNII.

E o boală incurabilă MINCIUNA. Prin asta-i și PERICULOASĂ.

P.S. *Complici la plăsmuirea rușinosului opus al lui V. Stati sînt și unii politicieni românofobi. Și editura-fantomă. Dar și cel care va executa comanda unei recenzii favorabile. Blestem pe capul vostru, mancurților ce sînteți!*



Cernoleuca. Dispensar medical construit de boierul Cazimir în 1910